

читання, розкодування,
уподобання, смаколик

Прочитайте епіграф. Про які функції читання ідеться? Чи є зв'язок між темою уроку і «словами дня»?

Книжки мають особливу чарівність, вони дають нам насолоду: вони розмовляють з нами, дають добрі поради, стають живими друзями

(Ф. Петрарка).

1. Що таке читання?
2. Яку роль у житті людини відіграє читання?
3. У яких ситуаціях ми читаємо вголос, а в яких — мовчки?

1. Що означає дружити з книжкою?
2. Як навчитися швидко й ефективно читати?
3. Для чого потрібно визначати мету читання?
4. У чому полягає користь від читання вголос?

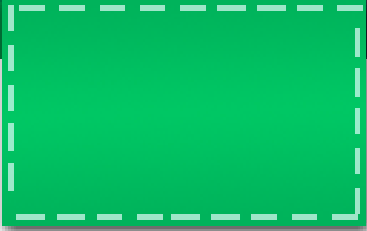

Уявімо суспільство, у якому люди не вміють читати. Які труднощі й проблеми їх очікують?
Уявімо людей, які вміють читати, але не читають. У чому вони себе обмежують?

Читання — процес розкодування графічних символів (букв, розділових знаків), результатом якого стає розуміння змісту.

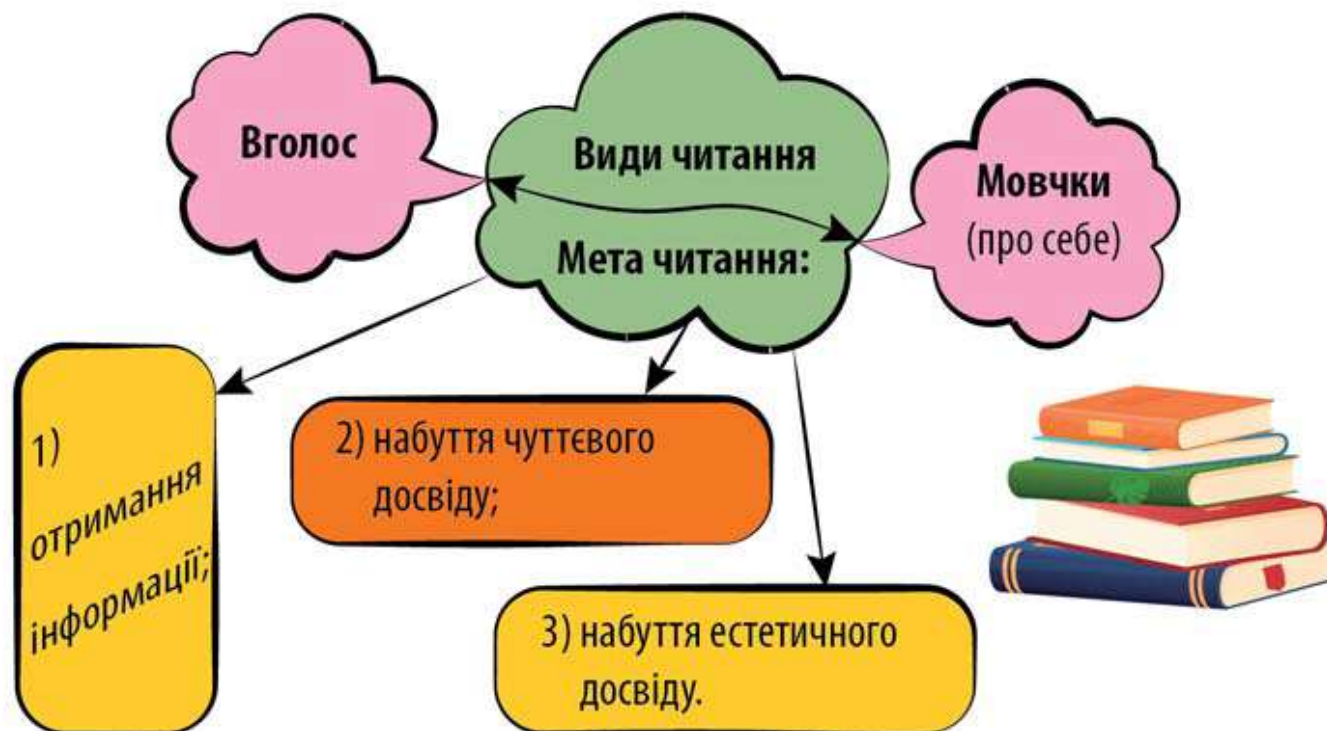

Які є види читання? Для чого потрібно читати?

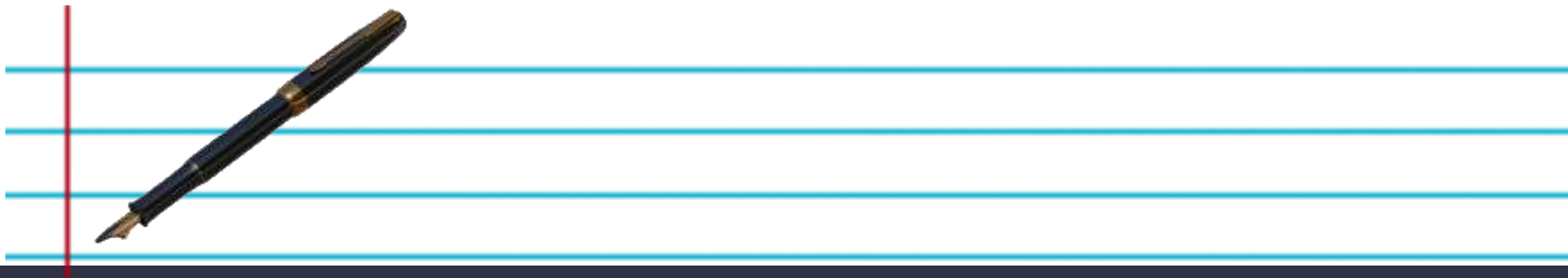

Вправа 487. Опрацюйте схему. Запишіть у зошит види читання та його мету.

Вправа 488. Зберіть «розсипані» прислів'я, запишіть їх. Поясніть, як ви розумієте їх. У якому з них ідеться про читання з метою отримання інформації?

1. Хто, той, багато, знає, багато, читає. 2. Книжки, нудьги, читати, не знати. 3. Книжку, свято, купити, зробити, собі. 4. Пізнати, книжки, хочеш, світ, читай. 5. Зірку, книжка, за, яскравіша, хороша. 6. Розуму, дає, крила, книжка. 7. Приносить, весела, радість, книжка. 8. Без, життя, весна, без, книжок, квітів.

Перевір себе!

1. Хто багато читає, той багато знає. 2. Книжки читати - нудьги не знати. 3. Книжку купити – свято собі зробити. 4. Хочеш пізнати світ – читай книжки. 5. Хороша книжка яскравіша за зірку. 6. Книжка дає розуму крила. 7. Весела книжка радість приносить. 8. Життя без книжок –весна без квітів.

Оскільки, читання мовчки є одним із видів читання пропоную вам написати аудіювання. Прочитайте про себе текст декілька разів та дайте письмові відповіді на запитання (тільки один варіант обираєте). Роботи надсилати вчителю у Human.

Вовчєня

Смеркалось, коли до хати увійшов батько і сказав синові :

- Васильку ! Я тобі звіря приніс, - і випустив на долівку сіреньке щеня. Але побачивши, по обличчю хлопця пробігла тінь розчарування, батько додав :
- Та це ж вовчєня...
- Вовчєня ? – перепитав хлопчик.

А звірятко тим часом, підібравши під себе пухнастий хвостик, метнулось під ліжку.

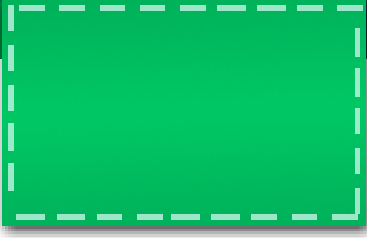
Слово «вовк» для Василя звучало гордо.

Скільки він чув страшних оповідань про вовків. А тепер у нього в самого є вовк.

Дідусь чомусь часто розповідав про вовків. І про те, як за ним гналися два вовки, і про те, як вовки колись узимку прорвали у хліві стріху і порозривали овець.

- Ні, я з нього зроблю ручного вовка. – думав Василько. І, справді, вовчєня швидко звикало до Василька, який доглядав і годував його. Хлопець влаштував вовчєня у хліві, намоcтивши в діжці соломи, і назвав його Сірком. Прокинувшись уранці чи прийшовши зі школи, Василько відразу біг до Сірка, який, здавалось, теж чекав його з неменшою радістю, ставав на задні лапи, намагався вилізти з діжки. І Василько, виносив його з хліва, бігав по двору, качався з ним по траві. Дворові собаки теж не ворогували з вовчєням і ставилися до нього, мов до щеняти. Пізніше Василько прив'язував Сірка на ланцюжок, щоб не збіг.

За півроку Сірко зробився великим і міцним. Проте Василько став помічати, що собаки почали боятися вовка, триматись осторонь. Згодом Сірко уже ошкіряв зуби на свиней і собак. І часто серед ночі, коли на селі панувала тиша, розносилося тужливе затяжне вовче виття.

- Треба вовка вбити, - сказав якось батько, - а то ще лиха накоїть.

Сусіди теж підказували таку думку.

Але одного ранку Василько стривожений убіг у хату і крикнув :

- Тату, вовка нема !

Справді, мов передбачаючи небезпеку, він уночі одірвався і втік зі шматком ланцюга.

З тиждень хлопець сумував за вовком, але весняна робота потроху розвіяла цей смуток.

Час минав. Якось Василько повертався з пасовиська додому. Несподівано з-за кущів вибіг вовк. Затремтівши з переляку, Василько вихопив ніж, але в ту ж мить помітив на шиї вовка нашійник і шматок ланцюга.

- Сірко ! – крикнув, зрадівши Василь.

Вовк пізнав Василька і сміливіше підбіг до хлопця. Тернувшись по-давньому об ноги, він почав обнюхувати кишені.

«Певно, голодний», - подумав Василько і дав йому шматок коржа.

За кілька хвилин хлопець виходив з лісу, а поруч нього біг Сірко. Василько гладив його по спині, а він тулився до ніг, забігаючи то з одного боку, то з другого, ніби хотів затримати свого приятеля.

Але коли в долині блиснули вогники села, а потім почулося й гавкання собак, вовк зупинився й далі не пішов. Тоді хлопець взяв шматок ланцюга і спробував повести його. Проте вовк знову зупинився. Та Василько й сам знав, що дома для Сірка спокою не буде. У цей час Василькові зробилося невимовно боляче й шкода сірка. У хлопцеві ворухнулася давня приязнь до тварини, яку він так любив , вирощував, годував, бавився, але життя поклало між ними глибоку прірву.

Василько обійняв Сірка за шию, притулився до теплої морди вовка і трохи не плакав. Потім відчепив нашійника зі шматком ланцюга, ще раз обійняв слухняну тварину й пішов геть, раз-у-раз оглядаючись.

Зникаючи позаду в темряві, вовк стояв на місці, дивлячись Василькові вслід. І коли вже хлопець досить далеко відійшов, позаду почулось сумне затяжне виття, виття, в якому чути було важкий смуток і самотність.

Тестові завдання до тексту «Вовченя»

1. Що дідусь розповідав Василькові про вовків ?

- а) що вовки – це санітари лісу ; в) що вовків усі бояться і тому йдуть до лісу зі зброєю
- б) що вовки – найсильніші звірі ; г) що колись узимку вовки прорвали у хліві стріху.

2. Яка мета була у Василька ?

- а) віддати вовченя до зоопарку ; в) зробити з вовченяти ручного вовка ;
- б) відпустити вовченя ; г) призвичаїти його до дворових собак.

3. Як Василько грався з вовченям ?

- а) учив вовченя танцювати ; в) учив вовченя ходити на задніх лапах
- б) бігав по двору, качався з ним по траві ; г) перестрибував з вовченям через паркан.

4. Як Василько ставився до вовченяти ?

- а) грався з вовченям, але не годував його ; в) доглядав вовченя, годував його ;
- б) був байдужим до вовченя ; г) іноді забував поставити миску з їжею.

5. Як повадився Сірко, коли був вовченям ?

- а) чекав Василька, ставав на задні лапи, намагався вилізти з діжки ;
- б) шкірив зуби, кусався ; в) випрохував їжу, скарчав ; г) ворогував із дворовими собаками.

6. Як змінилася поведінка вовка через півроку ?

- а) вовк почав багато їсти ; в) вовк став накидатися на Василька ;
- б) вовк став бігати до лісу ; г) вовк ошкіряв зуби на собак і свиней.

7. Що вирішив батько ?

- а) відпустити вовка до лісу ;
- б) вбити вовка ;
- в) брати вовка з собою на полювання ;
- г) почати його дресировати.

8. Що сталося з вовком ?

- а) батько відпустив його ;
- б) Василько відвів вовка до лісу ;
- в) вовк утік ;
- г) сусіди відчепили ланцюг і впустили його.

9. По чому Василько впізнав вовка ?

- а) вовк кульгав на задню лапу ;
- б) на лобі у вовка була біла пляма ;
- в) у вовка були зелені очі ;
- г) у вовка був нашійник і шматок ланцюга.

10. Як поведився вовк під час зустрічі з Васильком ?

- а) гарчав, шкірився ;
- б) терся бо ноги, обнюхував кишені ;
- в) кидався, намагався вкусити ;
- г) став на задні лапи, заскавучав.

11. Що відчув Василько, прощаючись із Сіркою ?

- а) пишався тим, що він виростив вовка ;
- б) боявся дорослого вовка ;
- в) був байдужим до вовка ;
- г) Василькові було невимовно жаль вовка.

12. Чому Василько не став вести вовка в село ?

- а) у селі не було їжі для вовка ;
- б) у селі не було житла для вовка ;
- в) розумів, що там не буде спокою для вовка ;
- г) до села далеко було йти.